

56. T.I.O.I. – המשרד הבינלאומי בישראל

בסיום תפקידי כקונסול בברזיל חזרנו הביתה לברור חיל. פתחתי כאן משרד לקידום פרויקטים בינלאומיים. מטרת המשרד היא ליצור קשר בין חברות מחלקי עולם שונים ולעודד קנייה והחלפת ידע בתחומים מסחריים ותעשייתיים כדי לספק מקורות מימון שיסייעו לפיתוח של קיבוצנו ושל מוסדות ישראלים. משרד זה בו עובדים שנינו, אדית ואני, ממשיך לפעול עד היום.

עזרנו בהקמת מחלקה לילדים מחוננים במכללת ספיר באזורנו, התומכת בקידום מאות ילדים המגיעים מכל אזורי הנגב. ברפואה עודדנו מחקרים הקשורים למחלת הפרקינסון בבית החולים סורוקה בבאר שבע, וללויקמיה במרכז הרפואי רבין בפתח תקווה. המוזיאון לאמנות בחיפה קיבל עזרה בפרויקטים חינוכיים לנוער. הפקולטה לחקלאות ברחובות, הקשורה לאוניברסיטה העברית בירושלים, זכתה לחלוקת מלגות לימודים לתלמידיה.

בברור חיל עזרנו למימון פרויקטים כלכליים, חברתיים וחינוכיים, כגון:

- הפרויקט המרכזי שלנו היה הקמת מרכז גריאטרי, ולאחר מכן השלב הראשון של בית האבות. נוסף על כך עזרנו

- בשיפוצים שבוצעו בבריכת השחייה ושל גני ילדים והמטבח; במודרניזציה של מרפאת השיניים וחלק מצידה; ברכישת ציוד למרכז הרפואי ובשיפוצים בבית הכנסת.
- גייסנו סכום משמעותי למען מלגות לימודים לצעירים הלומדים באוניברסיטאות.
  - קנינו כלי תחבורה מתאימים לקשישים וכן מכונות לענפי הנוי, המסגרייה והחשמל.
  - תרמנו למחשוב של ארכיון הקיבוץ.
  - בשטח החקלאי עורנו בהקמת חממות בעלות רמה טכנולוגית גבוהה.
- באותה תקופה, במשך שמונה שנים, כיהנתי כדירקטור בחברת "כימיקלים לישראל", שמפעליה ממוקמים באזור ים המלח והיא אחת מן הקבוצות הכלכליות הגדולות והחשובות במדינה. מפעל זה הוא היצואן הגדול ביותר מישראל לברזיל. הדבר העניק לי סיפוק והייתי גאה להיות חלק מהנהלתו.
- בה בעת אני משתתף עד היום (2006), כבר עשר שנים רצופות, בוועדת הערר לתכנון ובנייה בתחום הציבורי, המסחרי והתעשייתי, כנציג ציבורי של משרד הפנים באזור הנגב והדרום.
- בשנים 1996-2005 קיבלתי על עצמי לשמש נשיא לשכת המסחר והתעשייה ישראל-ברזיל. הלשכה היא הנהלה נבחרת שבה מוטל על כל אחד מאיתנו, המנהלים, לעודד את הקשר המסחרי והתעשייתי בין שתי המדינות, לטפח עסקים, לארגן סמינריונים, ליזום ביקורים הדדיים ולהציג את הטוב שבמדינותינו, תוך שאיפה מתמדת למצוא דרכים נוספות להעמקת ולהרחבת הקשרים.

מכאן, מהמשרד של TIOI, עודדה אותי "שותפתי
העיקרית" לכתוב את זיכרונותי מאתמול ומהיום. שוב - תודה
לך, אדית.